

стои куче, пазачъ на двора и на стадата. Изображенията на Силвана сж висѣли въ храмъ, въ срѣдата на който се намиралъ камъкъ за принасяне на жертви. Въ Търново е намѣренъ такъвъ камъкъ.

Около Търново е намѣренъ образъ и на старъ, брадатъ богъ, който билъ богъ на Стара-Планина (**Хемъ**). Планината съ своята голѣмина и богатства, но и съ нейнитѣ бури и стихии, правѣла силно впечатление на жителитѣ въ нея и около нея, и тѣ си мислѣли, че тя е богъ, когото олицетворили и му правѣли изображения и храмове, дето да му се молятъ.

Като голѣми ловци тракитѣ почитали богинята-ловджийка **Бенда**, която наричали по гръцки **Артемиди**. Тя била пѣргава жена, облѣчена съ кжса дреха; тя бѣгала или по планинскитѣ скали пешъ, обута въ дълги тракийски обувки, или пѣкъ яздѣла на елень. Нейнитѣ изображения се срѣщатъ навсѣкжде, защото я почитали всички.

Почитани били отъ всички траки и други богове — **Звелсурдъ** или **Звелфиурдъ**, нареченъ по гръцки **Зевсъ**, и го смѣсвали често съ Сабазия, билъ богъ на грѣмотевицата. Можела да го смили само неговата жена **Хера**. Тя поддържала и тракийскитѣ царе. Когато едно племе въ Мизия (Сев. България) се разбунтувало противъ своя царъ, тоя царъ усмирилъ бунтовницитѣ,

Тракийски конникъ.

като ги заплашилъ съ богиня Хера. Той имъ казалъ, че ще издигне стълба до небето, ще се качи по нея и ще каже на Хера.

Особено много билъ почитанъ отъ тракитѣ **Героятъ-конникъ**, който нѣмалъ друго име. Той билъ безименъ, но затуй образътъ му го имало навсѣкжде. Въ много мѣста се намиратъ сега купъ плочки съ тракийския Герой-конникъ. Той язди на пѣргавъ конъ, облѣченъ съ кжса дрешка и